

Література

1. Гражданский кодекс Украины: по состоянию на 2003г./ Верховная Рада Украины/ ст. 505.
2. Кодекс Украины об административных правонарушениях на 7 декабря 1984г./ Ведомости Верховной Рады Украинской ССР / ст.1635, ст.1636
3. Постановление Кабинета Министров Украины от 9 августа 1993 г./ № 611 «О перечне сведений, которые не составляют коммерческой тайны»
4. Уголовный кодекс Украины на 2001г./ Ведомости Верховной Рады Украины/ ст. 231, 232
5. АББ «ПЕРЕСВЕТ» г. Одесса « Положение о коммерческой тайне» [Электронный ресурс].- режим доступа
<http://www.bosinform.com/ru/de-jure/juridicheskaja-zaschita/112-juridicheskaja-zaschita/413-polozhenie-o-kommercheskoj-tajne-dan-mode-ili-sredstvo-zaschity-predprijatija.html>

Гвасалія Д.С.

СУЧАСНИЙ СТАН ФІНАНСУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Фінансування соціальної сфери займає найбільш значну частину бюджетних видатків. Саме від того скільки коштів фінансується з бюджету на соціальні потреби суспільства і наскільки ефективно вони використовуються залежить добробут кожної людини. Тому поява нових публікацій, що присвячені сучасному стану фінансування соціальної сфери, проведеним на різних рівнях, є актуальною та має певне науково-практичне значення.

Відмітимо, що питання дослідження соціальної сфери в науковій літературі не є новими. Праці таких науковців як: Л.О. Омелянович, Г.М. Попович, П.І. Шевчук, Е.Н. Голенко та інших присвячені проблемам фінансування соціальної сфери, проте ці положення носять дискусійний характер, що обумовлює необхідність подальшого дослідження.

Метою роботи є аналіз фінансування соціальних виплат та визначення напрямків підвищення ефективності фінансування соціальних видатків.

В сучасній науковій літературі під соціальними виплатами розуміють соціальну допомогу, що надається громадянам у вигляді грошових сум, яка спрямована на підтримку незахищених верст населення [5].

Необхідність державного фінансування соціальної сфери зумовлена значною диференціацією населення за рівнем доходу, що значно посилюється в умовах економічної кризи. Сучасна ринкова економіка нездатна задовольняти потреби населення в усіх необхідних соціальних благах та послугах, тому очевидним є висновок, що в умовах спаду виробництва та погіршення умов життя населення пріоритетним стабільним джерелом фінансування соціальних послуг залишається бюджет.

Видатки бюджету на соціальну сферу постійно збільшуються, тобто спостерігається щорічний приріст соціальних видатків, але при цьому рівень бідності серед населення залишається значним, що свідчить про неефективність реалізації бюджетних коштів.

На сучасному етапі моніторинг показників бідності в Україні за даними першого кварталу 2011 р. свідчить, що межа бідності, визначена за відносним критерієм, досягла 1025 грн. і збільшилась у порівнянні з відповідним періодом попереднього року на 110 гривень. Відносно цієї межі 25,4 % населення країни перебували у стані бідності. Найбільша кількість населення, що живе за межею бідності зосереджена в таких областях України: Кіровоградська (39,7%), Львівська (33,3%), Рівненська (33,0%) та ін. [1,4].

По – перше це пояснюється тим, що фінансування соціальних виплат більше націлене на підтримку вразливих верств населення, що можна пояснити з моральної точки зору, але при цьому необхідно пам'ятати і про негативні наслідки такої допомоги. Тобто формується модель утримання людей на бюджетних коштах, що гальмує подальший розвиток соціальної сфери та як показує практика не дає необхідного результату. Натомість цього вперше необхідно підтримувати економічне активне населення країни, створюючи необхідні стимули для пильної роботи, за яку можна отримати гідну зарплату, наявність необхідного соціального пакету, створення робочих місць, сприяння розвитку малого і середнього бізнесу. Все це не тільки якісно підвищить рівень працездатного населення але й сприятиме формуванню необхідних надходжень до фондів соціального страхування та бюджетів всіх рівнів.

Результатом низького рівня доходів нашої держави є значна міграція молоді за межі країни, оскільки рівень доходів в інших державах значно перевищує доходи які можна отримати у нас в країні. Тобто відбувається міграція працездатного населення з країни, що також негативно впливає на ринок праці та імідж країни.

Середня заробітна плата по Україні у 2011 році дорівнюється 2633 грн. (329\$) в місяць. Відповідно з стандартами встановленими ООН заробітна плата повинна бути не менше 24 грн. (3\$) за годину робочого часу, у нас в країні це 4 грн. (0,50 центів) [2].

Таким чином, напрямками підвищення ефективності фінансування соціальних видатків є перехід від політики низького безробіття – до політики ефективною зайнятості, від соціального захисту масових категорій – до адресної підтримки соціально вразливих груп, від боротьби з бідністю – до зростання середнього класу. Тобто необхідно наладжувати соціальний діалог між державою та споживачами соціальних послуг для підвищення результативності соціальних виплат.

Література

1. Аналітична записка підготовлена соціально-економічним департаментом апарату ФПУ за участю науковців 2011 [Електронний ресурс] /Режим доступу: [http:// www.fnprk.org.ua](http://www.fnprk.org.ua)
2. Державний сайт служби статистики. - [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Міністерство фінансів України [Електронний ресурс] /Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>
4. Національна доповідь про розвиток людини 2011 [Електронний ресурс] /Режим доступу: <http://www.undp.org.ua>
5. Омелянович Л.О. Сучасний фінансовий стан українського суспільства/ Л.О. Омелянович // Торгівля і ринок України. — 2009. — №29. — С. 40-41.

Дутчак О.І.

ТУРИЗМ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ВІДСТАЛИХ І ДЕПРЕСИВНИХ РАЙОНІВ: МІЖНАРОДНИЙ АСПЕКТ

Постановка проблеми. Поява відсталих і депресивних районів можна пояснити багатьма причинами. Одні з таких районів знаходяться в бідних країнах, що розвиваються і характеризуються бідністю і соціальних проблемами місцевого населення. Інші виявляються під впливом структурної перебудови економіки щодо розвинутих країн, коли галузь спеціалізації району починає випробовувати криза внаслідок появи більш прогресивних галузей.

Аналіз досліджень та публікацій. Не дивлячись на беззаперечну актуальність, окреслена проблема не знайшла належного висвітлення на сторінках спеціальних наукових праць. Окремі її аспекти було розглянуто окремими авторами [1-2;4-6] у контексті широкого кола проблем розвитку міжнародного туризму. Можна констатувати відсутність спеціальних наукових розвідок з даної проблеми.

Основні результати дослідження. Вирівнювання рівнів регіонального розвитку та стимулювання розвитку відсталих і депресивних районів є невід'ємним елементом соціально-економічної політики цивілізованих країн. Так, однією зі статей витрат спільного бюджету країн ЄС є витрати на вирівнювання рівнів регіонального розвитку. У 1975 р. був створений Європейський фонд регіонального розвитку для фінансування програм по вирівнюванню рівня економічного розвитку різних регіонів Співтовариства. До числа таких економічно відсталих (за мірками ЄС) країн і регіонів належать Греція, південь Італії, Португалія, Іспанія, Ірландська республіка і Північна Ірландія [2, с. 213].

Щоб виключити довільний підхід при розподілі фінансових коштів, в ЄС розроблена система індикаторів для виділення відсталих регіонів – показники